

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ἌΜΑ ΚΑΙ ΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

pro felici veteris anni defluxu,

& felicissimo novi adfluxu,

Proq;

Illustrissimæ Principis, Almæ Parentis,

partu Desideratissimo;

Quod

Illustrissimo atq; Excelsissimo Principi, ac Domino,

DN. SYLVIO,

Duci VVürtembergico, ac Teccen-
si, itemq; in Silesia Olsnensi, Comiti Mompel-
gardi, Dynastæ Heidenheimi, Sternbergæ, &

Metzibori:

PATRI PATRIÆ,

Ecclesiarum ac Scholarum Nutritori
beneficentissimo,

Principi ac Domino suo Clementissimo,
& Benignissimo

devotè

nuncupat

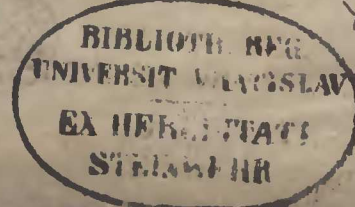
ipsis anni 1651 Kalendis

Januariis

Subiectissimâ Humilitate

subditorum Fidelissimus:

OLSNÆ SIL: Litteris SETFFERTIANIS.

Celse, Serene, Ducum Princeps Fortissime, Sylvi;
Sylvi virtutum florida Sylva; Deum
Eusebies, Themidosq; alme Aonidumq; Patrone;
O Amor! o populi Deliciumq; Tui!
*Dum, qui labentes in secula digerit annos,
Sol nunc intrat iter per nova puncta novum.
Gratatur, letiq; probat pia gaudia plausu
Quæ TE devotè subdita terra colit.
Nobilium summi Proceres pars prima Ducatus,
Ac aula Celsæ gloria magna Tuae;
Post Reverendorum præclara corona Ministrum;
Et subjectorum cætera turba virum:
Sine vota TIBI ferventia dicere certant,
Quasq; quæunt fide promere mentis opes.
Te ego fervorum minimus mea debita solvens
Mente pretor, mitem concebroq; DEUM:
Quod TIBI sperati concessit luminis usum,
Addidit & mentem grata litare sibi.
Quâ tendis, bello factam, reparare ruinam;
ut patriam maneat publica priva Salus.
Inde choro, inde foro, inde toro, TE PRINCIPE, floret
Religionis honos, justitia, atq; fides.
Quanta hac est Bonitas! quanta hac est Gratia! nulla
Est major Bonitas, Gratia nulla prior.
Non flexanimus moveat mea pectora motus?
Is movet in talem solvit & ora modum.*

O Tibi

O Tibi Summe DEus cæli terræq; Monarcha!
*à quo perpetua fons Bonitatis abit;
Devotas promo toto de pectore grates,
Grates; quas hominis fundere lingua potest:
Dux per Te salvus vivit, vivitq; Ducissa,
Et Proles, patriæ spes, Generosa viget.
Depositum Patriæ, Libertas mellea mansit:
Donasti nobis nobile pacis opus.
Sic Aula nostræ clemens urbiq; lariq;
ignem avertisti, bella, famem atq; luem.
Nobile cor urbis Schola per Te salva remansit:
Urbs Scholicæ vivit sedulitate rei.
Hocce tuum munus celebros jam gratus, & ALMO
Hac accepta fero dona, JEHOVA, TIBI!
Sic Pater o clemens, rerum Dominator & Author,
è cujus pendet nostra favore Salus;
Aspice nos porrò, hoc anno res aspice nostras:
Sint o tuta foris publica, priva domi.
Per Te Dux noster vivat, vivatq; Ducissa!
Proles o vivat tam Generosa Ducum!
PRINCIPE TE, SYLV! bene floreat Aula, Ducatus:
Floreat Eusebies, docta Thalia, Themis!
PRINCIPE TE, SYLVI, cælesti consona verbo
Religio, & jussis obsequiosa DEI,
Numine Sola DEI, sterili non nomine nixa,
per CHRISTUM AD CHRISTUM, quæ docet una, viam
Religio hac inquam felici floreat auctu,
Asseritor cujus voceq; reg, clues.*

Au.

deat banc nemo nocuis invadere turbis,
Et male prestigiis infatuare pios:
ut morsu obscuro, aut odio incurfare maligno,
ac veluti è plaustro multa boare mala:
aut cacà indocti abreptus prurigine fastus
damnet quæ nescit Theiologi hospes agri.
Hunc tu, quisquis erit, Sylvi Fortissime Princeps,
Hunc Tu. Sed reprobos fœda ruina manet.
Principe Te, Sylvi, sint Alcedonia genti,
Pax cum justitiâ floreat atq̃, Tue.
Stet Schola, cor urbis, moderatrix optima vitæ,
utilium genetrix ingeniosa virum,
Et quia Celsa Parens generoso pignore turget,
Sive Deum quendam, seu paritura Deam.
ddo preces: ô Christe fave Matri, Soboliq̃,
Et Fætum, Fætus virginis ipse, tege.
Humano generi es FRATER, succurre SORORI:
Et mala, sive patent, discute, sive latent.
Ac quicunq̃, tener sexus latet insitus alvo,
Impletis spaciis in loca lucis eat!
Utq̃, PARENS fovet HUNC per ceca canalia passu,
Sic prece de nostra manat ad ossa vigor.
Non sic arma juvant, populi quàm vota Regentes:
Nam Mars est dubius: Gratia certa DEI est,

GEORGIUS Krieschke / Wratislavia-Silesius,
Illustris Schol. Olsnens. Rector.

Konserw. i oprawę wyk.:

Krystyna Opala

(1894)

